

vt plurimum erant sacerdotum coetuum in primitiua ecclesia
antistites. A potiori, haec dialecticorum lex est, fit denomi-
natio. Eorum, quorum maximus numerus est, potior habe-
tur, nec sine causa, ratio. Ecquid itaque miremur, Pau-
lum, clericos omnes omnem impuritatem vitare, pudicitiam
vero sectari iubentem, iis uti verbis, quae maritos tantum
spectare videntur?

§. XIV. Explicationi nostrae id supra etiam tribuimus,
quod ad sequiorem quoque sexum applicari, et ad verba Pau-
li: *εὐσεβῶς ἀνδρῶς γυνῆς*; recte explicanda et intelligenda, adhiberi
possit. Pauca quaedam hac de re addere lubet, ne quid eo-
rum, quae ad sententiam nostram vel defendendam, vel con-
firmandam, vel ornandam etiam, faciant, praetermittamus.
Complures, succedente tempore, repertae et cum orbe litte-
ratio communicatae sunt inscriptiones, in quibus VNIVIRA-
RVM nomine vxores insignitae leguntur. Earum nonnullas
legere qui cupit, adeat IO. WUNDERLICHII librum singu-
larem, eumque multo eruditionis apparatu refertum, *de usu*
inscriptionum veterum romanarum, maxime sepulchralium. * Vna earum,
ex REINESIO ** desumpta, haec est:

D. M.
REIANIAE C. F.
MAECIANAE CONI. INCOMPARABILI
VNIVIRAE ET CASTISSIMAE
QVAE SIBI NVPSIT III. KAL. FEB.
VIXIT SECVM ANN. XVII.
T. FR. T. F. LIBERALIS FEC.
HEDONICVS MARITVS.

C 3

Reli-

* Edit. Quaedlb. 1750. Consulenda est obseru. V. de vniuera. p. 156.

** Syntagm. inscript. antiqu. class. XIV, n. LXXIII. p. 742.